

Sinde tænkt mig, at den øverste Chef for Postvæsenet kunde staa i en Folkerepresentation og rette en saadan Række af frygtelig nedsettende Angreb mod Postvæsenet, som Indenrigsministeren har afleveret. For efter hvad Indenrigsministeren har sagt her i Dag, maa Postvæsenet jo være en forfærdelig tarvelig Institution, som man skal omgaas med den allerstørste Varsomhed og Forsigtighed. Først siger den højtærede Minister, at det er mærkeligt, at denne Hr. Nørgaard har cyklet $1\frac{1}{2}$ Mil og derefter henvendt sig paa et Brevsamlingssted, hvor han ikke er personlig kendt. Er det danske Postvæsen da af en saadan Beskaffenhed, at man ikke kan indlade sig med det, naar man ikke er personlig kendt af den Repræsentant for Postvæsenet, som man kommer i Berøring med? Det er højst mærkeligt, at Ministeren fremdrager noget saadant. Skal man da møde med Vitterlighedsvidner og præsenteres, og skal det godkendes, at man er den, man udgiver sig for? Saa siger den højtærede Indenrigsminister, at Hr. Nørgaard havde ikke adresseret sit Brev til Valgbestyrelsens Formand. Det er meget rimeligt, at han ikke har gjort det, for Valgbestyrelsens Formand vælges først paa Valgdagens Morgen. Men den, han skulde adressere Brevet til, var Sogneraadsformanden paa det Sted, hvor Valget skulde foregaa, og det gjorde han.

Saa siger den højtærede Indenrigsminister, at Hr. Nørgaard havde ikke sagt noget til Postvæsenet om, at hans Brev var vigtigt. Er det nødvendigt, naar man indleverer et Brev til Postvæsenets Besørgelse, at gøre en Bemærkning om, at Brevet er vigtigt, hvis man vil stole paa, at det bliver ordinært besørget? For saa maa jeg sige, at jeg er i høj Grad uforsigtig. Jeg har dog afsendt nogle Breve i mine Dage, men har aldrig nogen Sinde henvendt mig til Postvæsenet og gjort nogen Bemærkning om, hvorvidt mine Breve var vigtige eller ikke. Jeg er gaaet ud fra, at de Breve, jeg indleverede til Postvæsenet, blev besørgede ordinært, kom frem til den planmæssige Tid, hvad enten Postvæsenet maatte skønne, at de af mig afsendte Breve var vigtige eller ikke. Jeg har aldrig tænkt mig Muligheden af, at man i Postvæsenet sorterede Brevene efter Skøn, saaledes at man besørgede de vigtige og lod de mindre vigtige ligge. Efter denne Skildring maa man sige, at Postvæsenet er en nydelig Institution. Efter den højtærede Ministers Mening er det ogsaa ufor-

sigtigt at afsende Breve uden at notabenesere eller anbefale dem, og det skulde man gøre for at faa dem rettidigt besørgede. Men det vilde betyde en Forøgelse af Portoombkostningerne her i Landet, som var ganske enorm. Jeg tror, man maa have Ret til at stole paa, at ethvert Brev bliver rettidigt besørget, selv om det ikke er anbefalet.

Naar den højtærede Minister sagde til det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg), at han skulde ikke her være med til at udbrede politisk Mistanke, saa har det ærede Medlem jo allerede svaret den højtærede Minister, at det gør han saa langt fra, at han tværtimod bekæmper denne Mistanke. Og Indenrigsministeren er bekendt med, at der er Grund til at bekæmpe denne Mistanke, naar man anser den for urigtig, for Mistanken er officielt ført frem i den Klage, som Vælgere i Halvrømme-Kredsen have indsendt til dette Ting. Det anføres der, at man ikke føler sig tryk for, at der ikke her har spillet politiske Motiver ind, ikke foreligger politiske Grunde til, at dette Brev er blevet forsinket... (Afbrydelse: Det er der selvfølgelig ogsaa.) Jeg ved ikke, hvem der siger: „Det er der selvfølgelig ogsaa“, men det kan jo være en Art Folkets Røst. Og naar der er en, der siger det her i Tinget, er der maaske mange, der sige det ude i Landet, og maaske overmaade mange, der sige det i Halvrømme-Kredsen. Af den Grund finder jeg, at det ærede Medlem fra Vraa har ganske Ret i, at vi burde undersøge Sagen nøje, inden Afgørelsen bliver truffen, saaledes at Afgørelsen kan være velbegrundet. Det faar for dem, der have Mistanke, et underligt Skær, at denne Afgørelse skal træffes forhastet, og det er forhastet at træffe Afgørelsen, inden man har faaet Sagen belyst.

Man maa ogsaa skride til ganske vrang Argumenter for at begrunde, at Afgørelsen skal træffes nu. Saaledes er det ganske vrangt, naar den højtærede Indenrigsminister siger, at henved Halvdelen af Vælgerne har stemt paa Hr. Carl Sørensen, og saa kunde Hr. Nørgaard umulig naa at faa den anden Halvdelen af Vælgerne, thi den sidste er altid saa vanskelig at faa frem. Dette Argument er en Blanding af urigtigt og rigtigt, som altid er det farligste. De, der blot ville sige Usandhed som lutter Usandhed, ere nemme at modbevise. Kan man derimod blande noget rigtigt med noget urigtigt, kommer det til at se bestikkende